

OSTĘP (1) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

sg G ostępu. ◇ [A ostęp. ◇ pl A ostępy. ◇ I ostępy.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVI – XVIII w.

Zasadzka, pułapka: [Gedimin [...] czynił ostępy nád brzegami Rzeki Wiliey/ ktore [...] leżyfkami tylko y przechowáním rozmaitemu zwierzowi [...] były. Tak tedy Gedimin báwiąc fie łowámi/ á z ostępu ná ostęp przeiezdziáiąc/ przyiechał [...] ná zglifká poświęcone StryjKron 397 (Linde).]

[Wyrażenie: »ostęp zwierzynny«: iefli pan [...] vřtávicznie łowow pátrzyć będzie/ [...] w leśie fye między iáłkiniámi á ostępy zwierzynnemi włoczyć będzie/ [...] bárzo ciężko grzełfy. LorichKosz 33v (Linde).]

W *przen*: Niech będzie ftoł ich przed nimi miáłto sídlá/ y miáłto ostępu [*in laqueum et in captionem*]/ y závády/ y na odwetowánie. *BudNT Rom 11/9*.

Synonimy: *podeście, samołowka, ułapienie, ułownienie, załoga, zasadka, zasadzenie, zasadzka.*

AK